

[Handelsministeren.]

ninger af en vanskelig likviditets- og kapital-situation, samtidig med at det er en repræsentation for de lønmodtagere, der risikerer arbejdsløshed, hvis virksomheden tvinges til lukning. At det skulle være et usagligt panel, har jeg i hvert fald lidt svært ved at kunne vurdere.

Så skal jeg vel endelig sige til hr. Ninn-Hansen, når han lidt spøgefuldt siger, at der ikke er noget mærkeligt i, at pengeinstitutterne og Industrirådet og Dansk Arbejdsgiverforening siger ja til at ville overholde landets love, at der ligger nu ikke så meget det i det, men der ligger det i det, at disse organisationer ville være i deres fulde ret til at sige på forhånd: selv om dette bliver til lov, så advarer vi imod det, vi har ikke lyst til at påtage os den krævende og besværlige opgave, det er at træde ind i en sådan bestyrelse. Det, der ligger i mine betragtninger, er, at der ligger et sådant tilsagn fra samtlige de organisationer om, at hvis vi får en lov på dette område, så vil de påtage sig denne, det erkender jeg, overordentlig byrdefulde opgave.

Når jeg hørte hr. Glensgårds meget lange og meget vidtrækkende indlæg, så var jeg ind imellem ikke helt sikker på, at hr. Glensgård havde nogen nævneværdig interesse for disse lovforslags konkrete formål og havde nogen nævneværdig interesse for den aktuelle situation for netop de virksomheder, der vitterligt kan komme i vanskeligheder, og for netop de lønmodtagere, der, hvis det sker, bliver arbejdsløse.

Hr. Glensgård havde en række spøgefulde bemærkninger om indholdet af lovforslaget. Jeg synes ikke, det er rimeligt at gå ind på dem, fordi jeg betragtede dem som værende fortrinsvis spøgefulde. Bl. a. havde hr. Glensgård en betragtning om lovforslagets indhold i forhold til ansættelsesstoppet, som om han ikke havde bemærket, at vi netop med dette lovforslag om den statslige bistandsfond og med lovforslaget om garantier til håndværk og mindre industri ikke opretter nye statslige organer, men kobler os til eksisterende aktivitet. For garantiordningens vedkommende på en kombination af de eksisterende pengeinstitutter og en behandling af statens garantiforpligtelser fra et statsligt organ og for bistandsfondens vedkommende med den udtrykkelige hen-

sigt at koble denne administration på et eksisterende privat organ, som vil være villigt til at påtage sige opgaven.

Hr. Glensgårds bemærkninger herom forekom mig næsten lige så malplaceret som hr. Glensgårds afsluttende bemærkning om, at dette mindede ham om socialdemokratiets forståelse af et moderne kunstværk. Socialdemokratiets forståelse af et moderne kunstværk er, at hvis det er godt, så er vi lykkelige over, at det også er både moderne og et kunstværk. Jeg skal undlade at kommentere, hvad jeg mente om fremskridtspartiets holdning både med hensyn til det moderne og med hensyn til det kunstneriske.

Formanden:

Vi går derefter til anden omgang, hvor taletiden er indtil 5 minutter. Jeg beder alle ordførere melde sig, så de kan komme til i rækkefølge.

Lysholt Hansen (V):

Hr. Glensgård refererede, hvad jeg havde sagt om indbydelse til denne konference af erhvervslivets professionelle ledelse, og udlagde det på den måde, han ønsker at udlægge det på. Det må han selvfølgelig gøre, som det passer ham.

Men jeg vil gerne have lov at sige: med hele denne måde at handle på og tale på herinde i dette ting, som hr. Glensgård gjorde i dag med talen om gammelpartierne, forekommer det mig efterhånden, at partiet fremskridtspartiet i stedet må betegnes som babypartiet. For man hører intet, ser intet, man snakker bare, man ved så godt som ingenting, og man er totalt uberørt af argumenter. Sådan er det, det foregår. Jeg tror faktisk ikke længere, vi kan blive ved med bare at sige, at vi ikke tager det alvorligt. Vi må erkende, at det simpelt hen er en medfødt svaghed. Man er altså ikke kommet længere, end at man nok kan tale, men det er den samme tale, der holdes hver eneste gang — uden nogen hensyntagen til argumenter, uden at høre efter, hvad vi andre siger.

Jeg må måske have lov til for en ordens skyld at referere, hvad jeg sagde; så vil jeg håbe, at hr. Glensgård i hvert fald vil høre det. Jeg skal ikke forlange af ham, at han skal sige noget fornuftigt om det. Det, jeg